

8. Raamattuluento: Erämaassa

Rukous/Tervetuloa

Kolmas Mooseksen kirja (3. Moos. 1:1–27:34)

Leviticus

Kolmas Mooseksen kirja käsittää uusia käskyjä ja säädöksiä. Osa on tarkennuksia jo aiemmin annettuihin käskyihin. Käskyt ja lait ovat tässä vain luetteloina, koska niiden ei voi suurimmalta osin katsoa kuuluvan uuden liiton uskovalle. Tässä uusia lakeja ovat: Polttouhrilaki; Ruokauhrilaki; Yhteysuhrilaki; Syntiuhrilaki; Lisäyksiä syntiuhrilakiin; Hyvitysuhrilaki; Lisäyksiä polttouhrilakiin ja ruokauhrilakiin; Lisäyksiä syntiuhrilakiin ja hyvitysuhrilakiin; Lisäyksiä yhteysuhrilakiin; Pappien vihkiminen virkaansa.

Aaronin ensimmäinen uhri

Aaronin ensimmäinen uhri on kuvattu 3. Moos. 9:1–24. Luemme siitä kolme viimeistä jaetta.

”Ja Aaron kohotti kätensä kansaa kohti ja siunasi heidät, ja kun hän oli toimittanut syntiuhrin, polttouhrin ja yhteysuhrin, astui hän alas. Ja Mooses ja Aaron menivät ilmestymajaan, ja kun he tulivat sieltä ulos, siunasivat he kansan. Silloin Herran kirkkaus ilmestyi kaikelle kansalle. Ja tuli lähti Herran tyköä ja kulutti polttouhrin ja rasvat alttarilta. Ja kaikki kansa näki sen, ja he riemuitsivat ja lankesivat kasvoillessa.”

Nadabin ja Abihun rikos

Seuraava järkyttävä tapahtuma on syytä kertoa sanasta sanaan niin kuin sen Raamattu kertoo:

”Ja Aaronin pojat Naadab ja Abihu ottivat kumpikin hiilipannunsa ja virittivät niihin tulen ja panivat suitsuketta sen päälle ja toivat vierasta tulta Herran eteen, vastoin hänen käskyänsä. Silloin lähti tuli Herran tyköä ja kulutti heidät, niin että he kuolivat Herran edessä. Niin Mooses sanoi Aaronille: ”Tämä tapahtuu Herran sanan mukaan: Niissä, jotka ovat minua lähellä, minä osoitan pyhyteni ja kaiken kansan edessä kirkkauteni.” - Mutta Aaron oli ääneti. Ja Mooses kutsui Miisaelin ja Elsafanin, Aaronin sedän Ussielin pojat, ja sanoi heille: ”Astukaa esiin ja kantakaa sukulaistenne pyhäkön läheisyydestä leirin ulkopuolelle.” Ja he astuivat esiin ja kantoivat heidät ihokkaineen leirin ulkopuolelle, niinkuin Mooses oli sanonut. Sitten Mooses sanoi Aaronille ja hänen pojillensa Eleasarille ja Iitamarille: ”Älkää päästäkö tukkaanne hajalle älkääkä repikö vaatteitanne, ettette kuolisi ja ettei hänen vihansa kohtaisi koko seurakuntaa; mutta teidän veljenne, koko Israelin heimo, ikekööt tätä paloa, jonka Herra on sytyttänyt. Älkääkä poistuko ilmestymajan ovelta, ettette kuolisi, sillä Herran voiteluöljy on teissä.” Ja he tekivät, niinkuin Mooses oli sanonut.”

Tämä asia on pidettävä muistissa uudenliitonkin aikana. Herran eteen ei saa viedä omaa tulta. Tällaista tulta on esimerkiksi sielullinen kiihko ja riehunta, joka on lähtöisin ihmisen halusta näytellä

Hengen vallassa olevaa ihmistä. Tämän tähden on pidettävä tarkasti erillään sielullisuus ja aito hengellisyys.

Aikamme kristillisyys on pullollaan sielullista kuohuntaa. Monet villit saarnamiehet käyttävät kiihotusmetodia saadakseen suosioita ja hyväksyntää ja ajatellen, että hirveällä metakalla, jopa ulinalla, saadaan Pyhä Henki paremmin toimimaan. Myös sairaalloisen kova musiikki kuuluu tähän toimintaan. Ja monet tulevat eksytetyiksi vierasta tulta seuraamalla. Pieni esimerkki seuraavassa tavasta julistaa sielun kiihkossa. Raamatunkohdat ovat profeetta Jesajalta ja apostoli Pietarilta. Ne puhutaan nyt tässä niin kuin monet aikamme sielulliset kiihkoilijat sen tekevät.

”Voi niitä, jotka vääriä säädöksiä säätävät, jotka turmiollisia tuomioita kirjoittelevat, väentääksensä vaivaisten asian ja riistääksensä minun kansani kurjilta oikeuden, että lesket joutuisivat heidän saaliiksensa ja orvot heidän ryöstettäviksesä! Mutta mitä te teette koston päivänä, rajumyrskyssä, joka tulee kaukaa? Kenen turviin pakenette apua saamaan ja minne talletatte tavaranne? Ei muuta kuin vaipua vangittujen joukkoon tai kaatua surmattujen sekaan. Kaikesta tästä ei hänen vihansa ole asettunut, ja vielä on hänen kätensä ojennettu.” (Jes. 10:1-5).

”Mutta kaiken loppu on lähellä. Sentähden olkaa maltilliset ja raittiit rukoilemaan. Ennen kaikkea olkoon teidän rakkautenne toisianne kohtaan harras, sillä ”rakkaus peittää syntien paljouden.” Olkaa vieraanvaraisia toistanne kohtaan, nurkumatta. Palvelkaa toisianne, kukin sillä armolahjalla, minkä on saanut, Jumalan moninaisen armon hyvinä huoneenhaltijoina. Jos joku puhuu, puhukoon niinkuin Jumalan sanoja; jos joku palvelee, palvelkoon sen voiman mukaan, minkä Jumala antaa, että Jumala tulisi kaikessa kirkastetuksi Jeesuksen Kristuksen kautta. Hänen on kunnia ja valta aina ja iankaikkisesti. Amen.” (1. Piet. 4:7–11).

Miltä kuulostaa? Oliko siinä paljon Henkeä? Ei ollut. Huuto ja sielullinen, sairaaloinen paatos, eivät lisää Herran Henkeä sanomaan. Sielullinen, lihallinen kiihko ja näyttelemine ovat kauheaa petosta. Moni kuuntelija sairastuu sellaisesta. Mielisairaaloissa on paljon ihmisiä, jotka ovat olleet liian kauan tällaisen manipuloinnin ja sairaan kiihkojulistuksen uhreina. Kun tällainen sielullinen vieras tuli liitetään lopunajan opetukseen ja profetioihin mukaan, väistämättä kasvaa peloteltujen ihmisten määrä. Ei ihme, jos raitis ja konstailematon julistus saa yhä enemmän sijaa loppuun palaneiden ihmisten keskuudessa. Kuinka ihanaa on kuullella kiihkotonta opetusta, moni toteaa. Pelkkä luonnollinen ääni jo tuntuu rauhoittavan.

Mutta eteenpäin. Sananen Jumalan pyhästä laista. Jos sen alla oleva rikkoo sitä, hän on aina kirouksenalainen. On kirjoitettu: *”Kirottu on jokainen, joka ei tunnusta tämän lain käskyjä eikä elä niiden mukaisesti...”* (5. Moos. 27:26). Ja vielä: *”Joka hylkää Mooseksen lain, sen pitää armotta kahden tai kolmen todistajan todistuksen nojalla kuoleman”* (Hepr. 10:28).

Tämän tähden on päästävä pian pois lain alta ja sen kirouksesta kokonaan armon alle. Silti moni aikammekin uskova elää vain osittain armon alla. He ajattelevat, että varmuuden vuoksi on armon lisäksi koetettava omavoimaisesti pitää myös lain käskyjä. Jos kysyy lain alla olevalta onnistuuko sellainen ponnistelu, jokainen kyllä myöntää, että huonosti onnistuu, mutta eikö sitä pidä ainakin yrittää?!

Miksi näin tehdään?

Syynä tähän ovat pääsääntöisesti lain alla olevat opettajat! Se on järkyttävää. Opettajat neuvovat taivaaseen kovin usein yhtä aikaa kahdesta portista: lain ja armon ovesta. Tämä tehdään kuin varmuuden maksimoimiseksi. Mutta silloin sulkeutuvat molemmat ovet. Joku voi olla täysin ihmeissään, kun saa kuulla, ettei esimerkiksi kymmenyksien antaminen tai antamatta jättäminen ole pelastuskysymys. Toisin näet on opetettu, kun saarnamiehenkin pitää kunnon tili saada! Toisaalta monet opettajat eivät kerta kaikkiaan käsitä armoa tänäkään aikana. He ajattelevat armossa elämisen johtavan laiskuuteen ja välinpitämättömyyteen, vaikka armo on saanut aikaan juuri päinvastaista. Paavali

kirjoittaa: ”Sillä kaikki tapahtuu teidän tähtenne, että aina enenevä armo yhä useampien kautta saisi aikaan yhä runsaampaa kiitosta Jumalan kunniaksi.” (2. Kor. 4:15).

Harvoin tapaa vapaata uskovaista.

Seuraavassa on luettelo annetuista yhä uusista käskyistä, laeista ja määräyksistä. Ne löytyvät tekstiversiosta.

Pappeja koskevia määräyksiä; Puhtaat ja saastaiset eläimet; Lapsensynnyttäjän puhdistautuminen; Spitaalitautia koskeva laki; Spitaalisen puhtaaksi julistamista koskeva laki; Talossa esiintyvää spitaalia koskeva laki; Sukupuolista epäpuhtautta koskeva laki; Suuri sovituspäivä; Teurastaminen ja uhraaminen; Verensyöntikielto; Kielletyt sukupuolisuhteet; Pyhyyttä ja oikeutta koskevia säännöksiä; Rangaistusmääräyksiä; Pappeja koskevia määräyksiä; Lahjojen ja uhrien pyhyys; Uhrieläimiä koskevia määräyksiä; Juhla-ajat; Sapatti; Pääsiäinen; Ohrantähkäjuhla; Viljankorjuujuhla; Uuden vuodenjuhla; Suuri sovituspäivä; Lehtimajanjuhla; Pyhäkön lamput ja uhrileivät; Jumalanpilkkaajan rangaistus sekä muita rangaistusmääräyksiä; Sapattivuosi ja riemuvuosi; Köyhät ja orjat; Kuuliaisuus tuo siunauksen; Tottelemattomuudesta seuraa rangaistus; Pyhien lahjojen lunastaminen.

Edellisistä käskyistä ja laeista osa koskee kaikkia ihmisiä kaikkina aikoina, myös uuden liiton aikana. Näistä voi mainita vaikkapa verensyöntikielto ja kielletyt sukupuolisuhteet (Ap. t. 15:20).

Neljäs Mooseksen kirja

Numeri (väestönlaskenta, juutalaiset käyttävät siitä myös nimeä Bemidbar, so. erämaassa)

Tämä luento-osa käsittää 4. Mooseksen kirjan 1:1–14:26.

Väenlasku Siinalla

Vuoden ja kuukauden kuluttua siitä kun israelilaiset olivat lähteneet Egyptistä, toisen vuoden toisen kuun ensimmäisenä päivänä suoritettiin kansan lukumäärän laskenta Herran ohjeiden mukaan. Väestölaskennassa suvuittain laskettuja israelilaisia, kaksikymmenvuotiaita tai sitä vanhempia sotakelpoisia Israelin miehiä, oli kaikkiaan 603 550 henkeä.

Tämän jälkeen Herra antoi muitakin käskyjä ja ohjeita. Luettelemme ne tässä vain otsikoittain.

Leeviläisten erikoisasema; Heimojen järjestys leirissä ja matkalla; Leeviläiset asetetaan avustamaan pappeja; Leeviläiset lasketaan; Esikoisten lunastaminen; Leeviläisten palvelutehtävät; Palvelusvelvollisten leeviläisten laskenta; Epäpuhtaiden poistaminen leiristä; Vahingonkorvaus; Aviorikoksesta epäillyn vaimon tutkiminen; Nasiireja koskevat säädökset.

Herran siunaus

”Herra sanoi Moosekselle: ”Sano Aaronille ja hänen pojilleen: Kun siunaatte Israelin, lausukaa sille näin: - Herra siunatkoon sinua ja varjelkoon sinua, Herra kirkastakoon sinulle kasvonsa ja olkoon sinulle armollinen. Herra kääntäkään kasvonsa sinun puoleesi ja antakoon sinulle rauhan. ”Kun he näin siunaavat Israelin minun nimeeni, minä annan sille siunaukseni.” ” (RK92).

Ennen kuin matka saattoi jatkua Siinain vuorelta eteenpäin, kansa sai vielä eräitä ohjeita ja käskyjä. Tässäkin pelkät otsikot: Päämiesten lahjat pyhäkköteltan vihkiäisjuhlaan; Lamppujen paikoilleen asettaminen; Leeviläisten pyhittäminen ja Täsmennyksiä pääsiäismääräyksiin.

Pilvi johtaa kansaa

Luemme tämän tapahtuman kokonaan:

”Mutta sinä päivänä, jona asumus pystytettiin, peitti pilvi asumuksen, lain majan, ja illalla näkyi asumuksen päällä niinkuin tulenhohde, ja aina aamuun asti. Niin oli aina: pilvi peitti sen päivällä

ja tulenhohde yöllä. Ja niin usein kuin pilvi kohosi majan päältä, lähtivät israelilaiset liikkeelle; ja mihin pilvi laskeutui, siihen israelilaiset leiriytyivät. Herran käskyn mukaan israelilaiset lähtivät liikkeelle, ja Herran käskyn mukaan israelilaiset leiriytyivät. He olivat leiriytyneinä, niin kauan kuin pilvi pysyi asumuksen päällä. Ja kun pilvi viipyi asumuksen päällä useampia päiviä, noudattivat israelilaiset, mitä Herra oli käskennyt heidän noudattaa, eivätkä lähteneet liikkeelle. Mutta joskus pilvi viipyi asumuksen päällä vain muutamia päiviä; silloinkin he Herran käskyn mukaan olivat leiriytyneinä ja lähtivät Herran käskyn mukaan liikkeelle. Ja joskus pilvi pysyi paikallaan vain illasta aamuun ja kohosi aamulla; silloinkin he lähtivät liikkeelle. Tahi jos pilvi pysyi päivän ja yön ja sitten kohosi, niin he lähtivät liikkeelle. Tahi kun pilvi viipyi pysyen asumuksen päällä pari päivää tai kuukauden tai vielä pitemmän ajan, niin olivat israelilaiset leiriytyneinä eivätkä lähteneet liikkeelle; mutta kun se kohosi, lähtivät he liikkeelle. Herran käskyn mukaan he leiriytyivät ja Herran käskyn mukaan he lähtivät liikkeelle. He noudattivat, mitä Herra Mooseksen kautta oli käskennyt heidän noudattaa.”

Hopeatorvet

”Ja Herra puhui Moosekselle sanoen: ”Tee itsellesi kaksi hopeatorvea, tee ne kohotakoista tekoa, käyttääksesi niitä kansan kokoonkutsumiseen ja leirien liikkeelle-panemiseen. Kun niihin molempiin puhalletaan, kokoontukoon sinun luoksesi koko kansa ilmestysmajan oven eteen. Mutta kun ainoastaan toiseen puhalletaan, kokoontukoot sinun luoksesi ruhtinaat, Israelin heimojen päämiehet. Mutta kun puhallatte hälytyssoiton, silloin lähtekööt itään päin leiriytyneet leirit liikkeelle. Ja kun toistamiseen puhallatte hälytyssoiton, lähtekööt etelään päin leiriytyneet leirit liikkeelle. Hälytyssoitto puhallettakoon liikkeelle lähdetessä. Mutta seurakuntaa kokoonkutsuttaessa puhaltakaa torveen, hälytyssoittoa soittamatta. Ja Aaronin pojat, papit, puhaltakoot näitä torvia. Tämä olkoon teille ikuinen säädös sukupolvesta sukupolveen. Ja kun te maassanne lähdette taisteluun vihollista vastaan, joka teitä ahdistaa, niin soittakaa torvilla hälytys; silloin te muistutte Herran, teidän Jumalanne, mieleen ja pelastutte vihollisistanne. Ja ilopäivinä sekä juhlinanne ynnä uudenkuunpäivinä puhaltakaa torviin uhratessanne poltto- ja yhteysuhrejanne, niin ne saattavat teidän Jumalanne muistamaan teitä. Minä olen Herra, teidän Jumalanne.” ”

Lähtö Siinainvuoren luota

Oli tullut aika lähteä eteenpäin. Luemme tästä näin: ”Toisen vuoden toisen kuukauden kahdenkymmenentenä päivänä pilvi kohosi lain asumuksen päältä. Silloin israelilaiset lähtivät liikkeelle, leiri leirin jälkeen, Siinain erämaasta; ja pilvi pysähtyi Paaranin erämaassa. Niin he ensi kerran lähtivät liikkeelle sillä tavoin, kuin Herra oli Mooseksen kautta käskennyt.”

(Paaranin erämaa on Siinain niemimaan pohjoispuolella).

Jumala oli määrännyt tarkan marssijärjestyksen jota noudatettiin nyt ja tästä eteenpäin. Niin matka alkoi. (4. Moos. 10:11–36).

”Israelilaiset lähtivät Herran vuoren luota ja kulkivat kolme päivänmatkaa, ja Herran liitonarkku kulki koko ajan heidän edellään etsien heille levähdyspaikat. Herran pilvi oli joka päivä heidän yläpuolellaan, kun he lähtivät liikkeelle leiripaikastaan. Aina arkun lähtiessä liikkeelle Mooses sanoi:

– Kulje edellämme, Herra! Hajota vihollisesi, karkota vastustajat tieltäsi!

Arkun pysähtyessä hän sanoi:

– Jää luoksemme, Herra, Israelin kymmentuhantisten joukkojen luo!”

Kansa valittaa ruoan puutetta

Matka jatkui ja kaikki oli hyvin? Vai oliko? Eipä ollut. Vanha meno jatkui. Kansa napisi tapansa mukaisesti.

”Kansa alkoi itkeä ja valittaa, eikä tämä ollut Herralle mieleen. Kun Herra kuuli kansan valituksen, hän vihastui ja sinkosi israelilaisten keskuuteen tulen, joka alkoi hävittää leirin laitamia. Silloin kansa huusi Moosesta apuun. Mooses rukoili Herraa, ja tuli sammui. Paikka sai nimekseen Tabera, koska Herran lähettämä tuli oli siellä kurittanut israelilaisia. Israelilaisten mukana seuranneessa sekalaisessa väessä heräsi hillitön ruoanhimo. Israelilaiset itsekin rupesivat taas valittamaan ja sanoivat: ”Olisipa meillä nyt kunnon ruokaa! Muistattehan, miten Egyptissä saimme ilmaiseksi kalaa ja miten meillä oli kurkkua, vesimelonia, purjoa, sipulia ja valkosipulia! Mutta nyt me joudumme kärsimään nälkää. Täällä ei edes näe muuta kuin tuota iänikuista mannaa!” ”

Mooses oli tolaltaan. Mitä piti tehdä?

”Mooses kuuli, miten israelilaiset itkivät teltojensa ovella. Herra vihastui suuresti, ja Mooses oli murheissaan. Hän sanoi Herralle: ”Miksi kohtelet niin tylysti minua, palvelijaasi? Miksi olet minua kohtaan niin säälimätön, että olet pannut taakakseni tämän kansan? Minäkö muka olen tämän kansan äiti, minäkö olen sen synnyttänyt, kun käsket minua nostamaan sen syliini kuin hoitaja sylilapsen! Pitäisikö minun käsilläni kantaa tämä kansa siihen maahan, josta valalla vannoen annoit lupauksen jo meidän esi-isillemme? Mistä minä otan lihaa jaettavaksi kansalle, kun se itkien ahdistaa minua ja pyytää: ’Anna meille lihaa syötäväksi!’ Minä en jaksa yksinäni johtaa tätä kansaa; taakka on minulle liian raskas. Jos aiot kohdella minua näin, anna minun mieluummin kuolla heti. Ole minulle armollinen ja päästä minut kokemasta enempää tätä kurjuutta.” ”

Mooses saa avukseen seitsemänkymmentä vanhinta

Herra neuvoi Moosesta valitsemaan seitsemänkymmentä miestä huolehtimaan kansasta. Herra siirsi Mooseksesta sitä henkeä, jota hän oli antanut Moosekselle. Nämä miehet saattoivat nyt auttaa Moosesta. Heissä oli Herran henki.

Kaksi valituista miehistä, Eldad ja toinen Meda, oli jäänyt leiriin, mutta hekin saivat muiden laila Mooseksen hengen. Muuan nuorukainen juoksi kertomaan Moosekselle, että leirissä kaksi miestä oli hurmoksissa. Joosua kehotti Moosesta kieltämään tuollaisen. Mooses sanoi: ” *Oletko kateellinen minun puolestani? Oi, jospa koko Herran kansa olisi profeettoja, niin että Herra antaisi henkensä heihin!* ”

Herra kehotti kansaa Mooseksen välityksellä pyhittymään ja he saivat syödä nyt lihaa eikä vain kerran, vaan kokonaisen kuukauden, niin että se alkaisi kuvottaa heitä. Näin siksi, että kansa oli taas vihoittanut Herran.

Mutta Mooses hieman epäili, löytäisikö Herra niin paljon lihaa erämassa, että se riittäisi tällaiselle kansanjoukolle. ”*Mutta Herra sanoi Moosekselle: ”Onko Herralle mikään mahdotonta? Nyt saat nähdä, toteutuuko minun sanani.” ”*

Viiriäiset

”Sitten nousi Herran lähettämä tuuli. Se ajoi mereltä päin viiriäisiä ja painoi niitä leiriin sellaiset määrät, että niitä oli maassa kahden kyynärän paksuisena kerroksena, joka ulottui päivänmatkan verran leiristä joka suuntaan. Israelilaiset ryhtyivät kokoamaan viiriäisiä ja keräsivät niitä koko päivän ja yön ja koko seuraavankin päivän, ja vähitenkin kerännyt sai niitä kymmenen homermitaa. He levittivät niitä kuivumaan kaikkialle leirin ympärille. Mutta israelilaiset eivät olleet ehtineet syödä kaikkea ja pureksivat vielä lihaa, kun Herra vihastui heihin ja rankaisi heitä ankarasti, niin että monet kuolivat. Paikka sai nimen Kibrot-Taava, sillä sinne haudattiin ne, jotka olivat antautuneet hillittömyyden valtaan. Kibrot-Taavasta kansa siirtyi Haserotiin [suom. kylät, tai aitaukset] ja jäi sinne joksikin aikaa.”

Herra puhuu vain Mooseksen kautta

Mutta napina jatkui. Nyt Mirjam ja Aaron alkoivat napista Moosesta vastaan. Luemme koko tekstin.

”...he sanoivat: "Ainoastaan Mooseksen kauttako Herra puhuu? Eikö hän puhu myös meidän kauttamme?" Ja Herra kuuli sen. Mutta Mooses oli sangen nöyrä mies, nöyrempi kuin kukaan muu ihminen maan päällä." Niin Herra sanoi äkisti Moosekselle ja Aaronille ja Mirjamille: "Menkää te kaikki kolme ilmestysmajalle." Ja he menivät kaikki kolme sinne.

Silloin Herra astui alas pilvenpatsaassa, asettui majan ovelle ja kutsui Aaronia ja Mirjamia; molemmat menivät sinne. Ja Herra sanoi: "Kuulkaa minun sanani. Jos keskuudessanne on profeetta, niin minä ilmestyn hänelle näyssä, puhun hänen kanssaan unessa. Niin ei ole minun palvelijani Mooses, hän on uskollinen koko minun talossani; hänen kanssaan minä puhun suusta suuhun, avoimesti enkä peitetynä sanoin, ja hän saa katsella Herran muotoa. Miksi ette siis peljänneet puhua minun palvelijaani Moosesta vastaan?" Ja Herran viha syttyi heitä kohtaan, ja hän meni pois. Kun pilvi oli poistunut majan päältä, niin katso, Mirjam oli lumivalkea pitalista; ja Aaron kääntyi Mirjamiin päin, ja katso, tämä oli pitalinen. Silloin Aaron sanoi Moosekselle: "Oi, herrani! Älä pane meidän päällemme syntiä, jonka olemme tyhmyydessä tehneet. Älä anna hänen jäädä kuolleen sikiön kaltaiseksi, jonka ruumis on puoleksi mädännyt, kun se äitinsä kohdusta tulee." Silloin Mooses huusi Herran puoleen sanoen: "Oi, Jumala! Paranna hänet!"

Herra vastasi Moosekselle: "Jos hänen isänsä olisi sylkenyt häntä silmille, eikö hänen olisi ollut hävettävä seitsemän päivää? Olkoon hän nyt suljettuna ulos leiristä seitsemän päivää, ja sitten hän pääsköön takaisin."

Niin Mirjam oli suljettuna ulos leiristä seitsemän päivää, eikä kansa lähtenyt liikkeelle, ennenkuin Mirjam oli tuotu takaisin.

Sen jälkeen kansa lähti liikkeelle Haserotista ja leirytyi Paaranin erämaahan.”

Luetusta huomamme, ettei Mooses ollut pelkkä kansanjohtaja, tai profeetta. Hän oli paljon enemmän. Hän puhui suoraan Jumalan kanssa. Näin eivät muut profeetat tee. Mooses oli uskollinen koko Jumalan talossa. Kirjoitettu on: ”...Mooseskin oli "uskollinen koko hänen huoneessansa." Sillä jokainen huone on jonkun rakentama, mutta kaiken rakentaja on Jumala. Ja Mooses tosin oli "palvelijana uskollinen koko hänen huoneessansa", todistukseksi siitä, mikä vastedes piti sanottaman.” (Hepr. 3:2,4,5). Ja vielä: ”Ja juuri tämä Mooses sanoi israelilaisille: 'Jumala on veljienne joukosta nostava teille profeetan, minun kaltaiseni.' ” (Ap. t. 7:37). Mooses saattoi verrata tulevaa Messiaasta itsensä kaltaiseksi. Niin suuri Mooses oli. ”Mutta Mooses oli hyvin nöyrä mies, nöyrempi kuin kukaan muu ihminen maan päällä” (4. Moos. 12:3).

Mooses lähettää tiedustelijoita Kanaaninmaahan

Herra antoi Moosekselle tehtäväksi vakoilla Kanaanin maata. Jokaisesta sukukunnasta oli valittava ruhtinas tähän tehtävään.

Heidät Mooses lähetti siten Paaranin erämaasta Herran käskyn mukaan.

Juudan heimosta lähti mukaan Kaleb, Jefunnen poika. Mooses antoi Nuunin pojan Hoosean nimeksi Joosua.

Mooses käski tarkkailla Kanaanin maan kaupunkeja, väkimäärää, luontoa ja sen runsautta, maan laatua ja hedelmällisyyttä ja kaikkea tällaista. Lisäksi oli tuotava maan satoa nähtäväksi. Oli rypäleiden kypsymisen aika. Hän kehotti rohkeuteen matkalla.

Vakoilijat vakoilivat maata Siinin erämaasta Rehobiin asti. Sitten he tulivat Etelämaahan ja Hebroniin (Hebron on nykyisestä Jerusalemissa etelään). Sitten he tulivat Rypälelaaksoon, josta leikkasivat viiniköynnöksen, jossa oli rypäleterttu, samoin he ottivat granaattiomenia ja viikunoita. He palasivat maata vakoilemasta neljänkymmenen päivän kuluttua ja tekivät selkoa kaikelle kansalle matkastaan ja näyttivät maan hedelmiä. Se maa tosiaan vuotaa maitoa ja mettä vakoilijoiden mielestä. Mutta heidän mielestään kansa, joka maassa asui, on voimallista, kaupungit ovat lujasti varustettuja ja hyvin suuria. He sanoivat nähneensä siellä myös Anakin jälkeläisiä (muinaisaikojen ihmisten jälkeläisiä). Siellä asui myös amalekilaisia ja heettiläisiä, jebusilaisia ja amorilaisia.

Kansa tahtoo palata Egyptiin

Ja tietenkin kansa alkoi napista. Kaaleb koetti tyynnyttää ihmisiä ja sanoi: *"Menkäämme sittenkin sinne ja ottakaamme se haltuumme, sillä varmasti me sen voitamme."*

Muut vakoojat väittivät: *"Emme me kykene käymään sen kansan kimppuun, sillä se on meitä voimakkaampi."* *"Näimmepä siellä jättiläisiäkin, Anakin jättiläisheimon jälkeläisiä, ja me olimme mielestämme kuin heinäsirkkoja; sellaisia me heistäkin olimme."*

Nyt koko kansa alkoi huutaa ja parkua. Se itki sen yön peloissaan ja omaa surkeuttaan.

Koko Israel napisi Moosesta ja Aaronia vastaan: *"Jospa olisimme kuolleet Egyptin maahan tai tähän erämaahan! Jospa olisimme kuolleet!"* *"*, he marisivat.

Taas oli kansa valmis palaamaan Egyptiin. *"Ja he puhuivat toinen toiselleen: "Valitkaamme johtaja ja palatkaamme Egyptiin."*

Tuolloin Mooses ja Aaron lankesivat kasvoilleen Israelin seurakunnan eteen. Mutta Joosua ja Kaaleb repäisivät vaatteensa ja puhuivat israelilaisille. He vakuuttivat, että maa on ihana ja olivat täysin vakuuttuneita siitä että Herra antaisi tuon maan heille. He varoittivat kansaa kapinoimasta Herraa vastaan. Mutta nyt seurakunta vaati heitä jo kivitettäväksi. (Huomaamme, että israelilaista käytettiin myös sanaa: seurakunta. Tässä se mainitaan jo neljännen kerran). Se oli Herran seurakunta vaikka se oli epäuskoinen ja napiseva joukko.

Mutta tapahtumat jatkuvat. Jumala puuttui nyt tapahtumiin. Herran kirkkaus ilmestyi kaikille israelilaisille ilmestysmajassa.

Taas Herra kysyi Moosekselta: *"Kuinka kauan tämä kansa pitää minua pilkkanaan eikä usko minuun, huolimatta kaikista tunnusteoista, jotka minä olen tehnyt sen keskuudessa?"*

Ja Jumala uhkasi taas tuhota kansan. Mutta taas Mooses rukoili kansalle armoa. Näin hän rukoili: *"Ovathan egyptiläiset kuulleet, että sinä voimallasi olet vienyt tämän kansan heidän keskeltänsä. Ja he ovat puhuneet siitä sen maan asukkaille; hekin siis ovat kuulleet, että sinä, Herra, olet tämän kansan keskellä, sinä Herra, joka olet sille ilmestynyt silmästä silmään, ja että sinun pilvesi pysyy heidän päällensä ja että sinä kuljet heidän edellensä pilvenpatsaassa päiivin ja tulenpatsaassa öin. Mutta jos sinä nyt surmaat tämän kansan, niinkuin yhden miehen, niin kansat, jotka saavat kuulla sitä kerrottavan sinusta, sanovat näin: 'Koska Herra ei kyennyt viemään tätä kansaa siihen maahan, jonka hän oli heille valalla vannonen luvannut, tappoi hän heidät erämaahan.' Osoittautukoon nyt sinun suuri voimasi, Herra, niinkuin olet puhunut sanoen: 'Herra on pitkämielinen ja suuri armossa, hän antaa anteeksi pahat teot ja rikokset, mutta ei jätä niitä rankaisematta, vaan kostaa isien pahat teot lapsille kolmanteen ja neljänteen polveen.' Anna siis anteeksi tämän kansan pahat teot suuressa armossasi, niinkuin sinä ennenkin olet anteeksi antanut tälle kansalle, Egyptistä tänne saakka."*

Mitä Herra vastasi? *"...Herra vastasi: "Minä annan anteeksi, niinkuin sinä olet anonut. Mutta niin totta kuin minä elän, ja niin totta kuin Herran kirkkaus on täyttävä kaiken maan: ei kukaan niistä miehistä, jotka ovat nähneet minun kirkkauteni ja minun tunnustekoni, jotka minä olen tehnyt Egyptissä ja tässä erämaassa, mutta kuitenkin nyt jo kymmenen kertaa ovat minua kiusanneet eivätkä ole kuulleet minun ääntäni, ei yksikään heistä ole näkevä sitä maata, jonka minä valalla vannonen lupasin heidän isillensä; ei yksikään minun pilkkaajistani ole sitä näkevä. Mutta koska minun palvelijassani Kaalebissa on toinen henki, niin että hän on minua uskollisesti seurannut, niin hänet minä vien siihen maahan, jossa hän kävi, ja hänen jälkeläisensä saavat sen omakseen. Mutta koska amalekilaiset ja kanaanilaiset asuvat laaksoissa, niin kääntykää huomenna toisaanne päin ja painukaa erämaahan, Kaislameren tietä."*

Matkan suunta muuttui nyt kokonaan. Oli palattava takaisin erämaahan. Kansa ei ollut valmis valloittamaan luvattua maata. Se osasi vain napista, ja epäuskollaan se torjui kaikki Jumalan lupaukset. Kansan miehet olivat täydellisiä pelkureita epäuskossaan.

Rangaistus tottelemattomuudesta

Luemme kokonaan, mitä Herra Jumala puhui vielä Moosekselle: ” *Kuinka kauan tämä häijy joukko napisee minua vastaan? Minä olen kuullut, kuinka israelilaiset napisevat minua vastaan. Sano heille: Niin totta kuin minä elän, sanoo Herra, aivan niinkuin te olette minulle puhuneet, niin minä teille teen. Tähän erämaahan kaatuvat teidän ruumiinne, teidän kaikkien, jotka olette katselmuksessa olleet, niin monta kuin teitä on kaksikymmenvuotisia ja sitä vanhempia, jotka olette napisseet minua vastaan. Totisesti, te ette pääse siihen maahan, jonka minä olen kättä kohottaen luvannut antaa teille asumasijaksi, ei kukaan teistä, paitsi Kaaleb, Jefunnen poika, ja Joosua, Nuunin poika. Mutta teidän lapsenne, joiden sanoitte joutuvan vihollisen saaliiksi, heidät minä vien sinne, ja he saavat tulla tuntemaan sen maan, jota te halveksitte. Mutta teidän ruumiinne kaatuvat tähän erämaahan, ja teidän lastenne täytyy harhailla paimentolaisina tässä erämaassa neljäkymmentä vuotta ja kärsiä teidän uskottomuutenne tähden, kunnes teidän ruumiinne ovat maatuneet tähän erämaahan. Niinkuin te neljäkymmentä päivää vakoilitte maata, niin saatte nyt, päivä vuodeksi luettuna, neljäkymmentä vuotta kärsiä pahoista teoistanne ja tulla tuntemaan, mitä se on, että minä käännyin teistä pois. Minä, Herra, olen puhunut. Totisesti, niin minä teen tälle häijylle kansalle, joka on käynyt kapinoimaan minua vastaan: he hukkuvat tähän erämaahan, tänne he kuolevat.*” Mutta ne miehet, jotka Mooses oli lähettänyt maata vakoilemaan ja jotka palattuaan olivat saattaneet koko kansan napisemaan häntä vastaan, saattamalla sen maan pahaan huutoon, ne miehet, jotka olivat saattaneet sen maan pahaan huutoon, kuolivat äkkikuolemalla Herran edessä. Mutta Joosua, Nuunin poika, ja Kaaleb, Jefunnen poika, jäivät eloon niistä miehistä, jotka olivat käyneet maata vakoilemassa.”

Tappio Horman luona

Kaiken edellisen Mooses puhui israelilaisille. Kansa tuli siitä hyvin murheelliseksi.

Kansa sanoi: *"Katso, tässä me olemme; me lähdemme siihen paikkaan, josta Herra on puhunut, sillä me olemme syntiä tehneet."*

Mooses sanoi: *"Minkätähden te nyt käytte rikkomaan Herran käskyä? Ei se onnistu. Älkää lähtekö sinne, sillä Herra ei ole teidän keskellänne; älkää lähtekö, etteivät vihollisenne voittaisi teitä. Sillä amalekilaiset ja kanaanilaiset ovat siellä teitä vastassa, ja niin te kaadutte miekkaan; sillä te olette kääntyneet pois Herrasta, eikä Herra ole teidän kanssanne."*

Mutta uppiniskaisuudessaan kansa lähti kulkemaan ylös vuoristoon. Mutta Herran liitonarkki eikä Mooses siirtynyt leiristä.

Tuolloin vuorilla asuvat amalekilaiset ja kanaanilaiset, syöksyivät alas ja voittivat heidät. He ajoivat heitä aina Hormaan asti. (Horma on noin sata kilometriä nykyisestä Jerusalemista etelään).

Uppiniskainen kansa sai kurituksensa.

Myös tässä on meillä uudenliiton ihmisillä mietittävää ja opittavaa. Ei kannata tehdä mitään vastoin selvää Jumalan käskyä. Aamen.

Rukous